

jo dog ikke ved denne Reform forringede sine direkte Skatter, thi de direkte Skatter vokse jo dog, det er kun, naar vi regne det kontante Statstilskud til Kommunerne med, at der bliver Tale om Forringelse i vore Indtægter, saa vil jeg dertil sige, at Statens kontante Statstilskud til Kommunerne hænger jo nødvendig sammen med hele denne Skattereform. Thi jeg kan dog ikke tænke mig, hvor meget jeg end kan tænke mig i Retning af Tilbageskridt under den nuværende Regering, at man vilde gaa ind paa en Skattereform, der udelukker dette kontante Statstilskud, thi saa vilde Kommunernes Stilling blive langt, langt værre, end den er i Øjeblikket — den vilde ikke blot ikke blive bedre —, saa at dette kontante Statstilskud er jo en integrerende Del af den nuværende Skattereform. Det er altsaa vel rigtigt nok, at selve de direkte Skatter aftage ikke, de stige; men lige saa sikkert er det, hvad jeg sagde, at Samfundets Prioritet i Ejendommene er i Aftagende, den kommer i Nedadgaaende ved denne Skattereform. Samfundets Prioritet i de nuværende faste Ejendomme er jo $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Gennemføre vi nu denne Skattereform, vil Samfundets Prioritet blive Ejendomsskylden og Formueskatten, tilsammen ca. 6 Mill. Vi opgive altsaa $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Samfundets Prioritet i de nuværende Ejendomme; men det vil i Virkeligheden sige, at vi tage en Del af Folkets, af Samfundets Ejendom og give det til de private Besiddere. Derfor krævede P. Knudsen i Fjor, og derfor har vort Parti altid krævet — og nu har det ogsaa vundet Tilslutning fra det ærede Medlem, som sidst talte —, at naar vi skulle reformere de direkte Skatter, maa vi sørge for, at Samfundets Prioritet i Landejendomme ikke gaar nedad, men snarere vokser. Det kan gøres, og jeg har jo udtalt, at jeg har intet imod, at man afskriver alle Hartkornskatterne, naar man saa indfører en tilsvarende og mere moderne, mere rationel Form for Samfundets Prioritet i faste Ejendomme, og det mener jeg særlig kunde gøres ved at give Formueskatten stigende Skala. Ogsaa deri fik jeg Tilslutning fra det ærede Medlem, som nu talte, hvorover jeg glæder mig meget.

Det ærede Medlem fra Vraa (Th. Larsen), Flertallets Ordfører i denne Sag, bestred mine Beregninger over, hvad Hartkornet vilde vinde ved denne Skattereform. Han gjorde det ikke saaledes, at det paa nogen Maade overbeviste mig, han gik ikke i Enkeltheder, han opstillede selv en anden Beregning, men jeg forstaaer ikke, hvor-

ledes han kom til denne Beregning, hvorefter Hartkornet kun skulde tjene et Par Millioner Kr. ved denne Skattereform. Saa vidt jeg kunde foretaa, hvad han sagde, maatte han i hvert Fald have udeladt Skattelettelsen til Amt og Sogn, men den maa dog regnes med; thi selv om den ikke indtræder i sin fulde Størrelse straks, saa indtræder den dog i Løbet af 15 Aar og maa utvivlsomt regnes med; thi den kan man allerede nøje beregne, og den vil straks paavirke Ejendomspriserne. En Godsejer paa et hundrede Tønder Hartkorn vil, naar disse Skattereformer ere gaaede igennem, i Virkeligheden være bleven ca. 50.000 Kr. rigere, og hvis han sælger sin Ejendom, vil han faa saa meget mere for den, og saa rejser han maaske til Byen eller til Udlandet, og er ikke længer Landbruger, og den Mand, der bliver hans Efterfølger, vil komme til at sidde akkurat lige saa haardt i det, som vedkommende Godsejer nu, til Trods for denne saakaldte Skattelettelse for Landboerne, der i Virkeligheden kun er en Skattelettelse for de nuværende Landejendomsbesiddere. Min Beregning med de 7 Mill. skal nok holde Stik, de ærede Medlemmer kunne blot omhyggelig gennemgaa det sidste Blad i Anmærkningerne til det kommunale Lovforslag, der her foreligger, og der ville de da, navnlig naar de huske paa, at af det Tilskud, som Kommunerne faa til almindelig Skattelettelse, skal Hartkornet have $\frac{7}{12}$, netop komme til, at dette Tal ikke blot er 7 Mill., men $7\frac{1}{4}$ Mill., og der er Ejendomsskylden regnet fra. Det er Differencen mellem de nuværende Hartkornsskatter til Sogn, Amt og Stat og saa den kommende Ejendomsskyld til Sogn, Amt og Stat. Denne Difference er ca. 7 Mill. Saa kommer dertil Formue- og Indkomstskatten for Landmanden saavel som for alle andre Mennesker. Den har jeg netop taget Hensyn til, hvor jeg opstillede min Tabel over, hvad de enkelte Samfundsklasser ude paa Landet vilde tabe eller vinde. Heller ikke det ærede Medlem fra Skjoldlev (J. Nielsen) var rigtig glad ved min Beregning eller kunde rigtig godkende den. Han opstillede en Beregning, hentet fra et enkelt Tilfælde, men man kan ikke saadan, og det maatte det ærede Medlem fra Skjoldlev vide, hvis han var en bedre Regnemester, end han er — det undrer mig for Resten, at han som Skolemester ikke er en bedre Regnemester — fra det enkelte Tilfælde slutte til alle. Jeg har netop i mine Beregninger holdt mig til Gennemsnittet, og det er det solide. Det ærede Med-